

מסורת הש"ס

(א) ש"ל בית וביני הבית
 עמך גויה (ב) מן חץ קח
 (ג) ויבנות (ד) ר"ן ר"פ ר"פ
 יבמות (ה) ד"ה אביה וכו'
 ב"ק ק"ד למה ע"ה וכו'
 (ז) ד"ה פסח וכו' (ח) פסחים
 ק"ן ד"ה ידעלמ"ה (ט) פסחים
 (י) כ"ה י"ט (יא) י"ט
 (יב) ג"ה (יג) כ"ה (יד) י"ט
 משנה י"ב (ט"ז) כ"ה (י"ח) ל'
 ד"ה וכו' וכו' ע"ה וכו' וכו'

תורה אור השלם

- אל תשקצו את פניכם...
 2. כי כל דפוס אשר לא תענה בעצם היום הזה וברכה מעמיצה
 3. ואיש כי יאכל קודש בשגגה וקח חטאתו עליו וקח לכוון את הקדוש וקראו כ"ד

גליית הש"ס

גם מודרנות וקרא אסמכתא בקלמא. ע"י מלך דף ל' ע"ב ד"ה ד"ה וכו' וכו'.
 2. כי כל דפוס אשר לא תענה בעצם היום הזה וברכה מעמיצה
 3. ואיש כי יאכל קודש בשגגה וקח חטאתו עליו וקח לכוון את הקדוש וקראו כ"ד

הגהות הב"ח

(א) גם אמר לה גמי
 (ב) באבילה קיס לכו לבנות
 (ג) הם בכמותם בכדי אבילה
 פרט והצי נכדי כ"ה
 (ד) ד"ה כ"ה כ"ה כ"ה
 (ה) ד"ה כ"ה כ"ה כ"ה
 (ו) ד"ה כ"ה כ"ה כ"ה
 (ז) ד"ה כ"ה כ"ה כ"ה
 (ח) ד"ה כ"ה כ"ה כ"ה

תוכ"ט ישינו

הריני נשיתוף כמו שפי
 רש"י שגמול ומיני נבאח
 פירוש יחיד מן שתי עבודות
 שיות הוצר שיעון נבאח
 כול עשייתו כגון משה
 אלמס ח"ה היא דמק מצד
 משתתפי מיני דמק דוק
 שאין לך שיעור גדול כל כך
 לחון שתי עבודות: אומר ר'
 ונתן שיעורו ונתפן הלה
 למטה התי שנתן מיחב
 כ"ה כ"ה כ"ה כ"ה
 משתתפי ה"ה כגון שיעורין
 מיחב ח"ה דמק דוק
 הפסקה ה"ה למה נבאח
 אין חז"ה כ"ה ש"י
 חסד דקרא ליה דהא אמרין
 שיעורין (דף ד') וכו' וכו'
 (דף ה') דקרא ליה עין
 ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
 ש"ה ד"ה ח"ה ח"ה ח"ה
 ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
 ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
 ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
 ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
 ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
 ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
 ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
 ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
 ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה

יום הכיפורים פרק שמיני יומא

פ: עין משפט גר מצוה

וגרמיה גדולה מכיח כדמוכז ב"ר"ה המלניע (שנה דף 66.) כפרשיקן
 לעיל וכו' היכי אמרין כדמוכז פרק אהרן לו (דף ט'): גבי יס
 אוכל אכילה אחת דלפן בית הגליעה מחזיק יותר משני זמנים ואור"י
 דניח דקיימא לן כ"ר שמשון כהן דכניעה לעמא עוממת אולכין בשמי
 עבודות יצריכו לן קיימא לן קומיה
 אלף או דרבי מדר יוסף ורנא כרבי
 כדמוכז הס דרבי יוסף ורנא כרבי
 מאיר קיימי ואינוהו נמי מודו דכניעה
 לעמא עוממת אולכין כרני שמשון
 דחליה לבית המנוגע וחזי חליה לפסול
 גויה וחזי חזי חליה לעוממת אולכים
 לכו ארני מאיר ור' יהודה קאי אלף
 ארני שמשון וארני יומן קאי שהזכירו
 שיעור הנכר מדע דהא קמי חס
 נבחימא נגמלא כמה שיעור חזי
 פרט שמי ביני מסר קימעא דכרי ר'
 יהודה ש"מ דקאי בשעתיה דר' שמשון
 ר' אל ממחר חילת הוא וחזיוו
 אהובל אבילה גסה
 בדי"ב טעור. דלכ נבד על
 ר' אל טענה. ש"ה וז' עניו
 ה' סמך על טעמו רבנות
 ו' י' יאכל פרט למויק.
 ו' י' י' סוף. אפילו כשניג
 שיעור משום חסד אלף קין
 כ"ה מוק (שפסחים כ"ג)
 חסד עק אולכין לו משקין
 ח' חסמיה ח"ה נטה חסן
 ש"ה חס"י חס"י חס"י חס"י

כי אחשיל בעוג מלך הבשן אחשיל להו
 ליה בית שמאי לחומרא מתקוף לה ר' יורא
 מ"ש אבילה דכל זה ודו בככותבת ומו"ש
 שתיה דכל חד וחד "ברדיה א"ל אביי (ה)
 קים להו לרבנן בככותבת דבהכי מיתבא
 דעתיה בעיז מהכי לא מיתבא בשתיה
 ברדיה מיתבא דעתיה בדחבריה לא מיתבא
 דעתיה מתקוף לה רבי יורא וכל העולם כולו
 בככותבת ועוג מלך הבשן בככותבת א"ל
 אביי קים להו לרבנן דבהכי מיתבא דעתיה
 בעיז מהכי לא מיתבא דעתיה מהו כולי
 עלמא טובא ועוג מלך הבשן פורתא מתקוף
 לה רבי יורא בשר שמן בככותבת ולולי
 גפינן בככותבת א"ל אביי קים להו לרבנן
 דבהכי מיתבא דעתיה בעיז מהכי לא מיתבא
 דעתיה מהו כשר שמן טובא לולי גפינן
 פורתא מתקוף לה רבא כויה בכדי אבילה
 פרס וכותבת בכדי אכילת פרס א"ל אביי קים
 להו לרבנן דבהכי מיתבא דעתיה בטפי
 מהכי לא מיתבא דעתיה מתקוף לה רבא
 בכדי אבילת פרס א"ל רב פפא ז'הנח לטומאת
 גויה דלאו דאורייתא היא וכו' אמר רב פפא הבי
 והכתיב ו' ולא תטמאו בהם וגטמתם כס ו"א
 פפא מבאן שטומאת גויה דאורייתא *מדרבנן
 וקרא אסמכתא בעלמא: כל האוכלין: א"ר
 פפא: אכל אומצא ומילחא מצטרף ואע"ג
 דלאו אבילה היא כיון דאכלי אינשי מצטרפין
 אמר ריש לקיש כ"ר ציור שעל גבי ירק מצטרף
 לככותבת ביוה"כ כשפישט מהו דתימא משה
 הוא קמ"ל כל באכשורי אוכלא אוכלא הוא
 אמר ריש לקיש ה"ה האוכל "אבילה גסה ביוה"כ
 פטור מ"ש: אשר לא תעונה כתיב פרט למויק
 א"ר ירמיה אמר ר"ל יור שאכל תרומה
 אכילה גסה משלם את הקרן ואינו
 משלם את החומש כ"י יאכל ה"ה פרט למויק
 אמר רבי ירמיה אמר רבי יוחנן יור
 שברים

וגרמיה גדולה מכיח כדמוכז ב"ר"ה המלניע (שנה דף 66.) כפרשיקן
 לעיל וכו' היכי אמרין כדמוכז פרק אהרן לו (דף ט'): גבי יס
 אוכל אכילה אחת דלפן בית הגליעה מחזיק יותר משני זמנים ואור"י
 דניח דקיימא לן כ"ר שמשון כהן דכניעה לעמא עוממת אולכין בשמי
 עבודות יצריכו לן קיימא לן קומיה
 אלף או דרבי מדר יוסף ורנא כרבי
 כדמוכז הס דרבי יוסף ורנא כרבי
 מאיר קיימי ואינוהו נמי מודו דכניעה
 לעמא עוממת אולכין כרני שמשון
 דחליה לבית המנוגע וחזי חליה לפסול
 גויה וחזי חזי חליה לעוממת אולכים
 לכו ארני מאיר ור' יהודה קאי אלף
 ארני שמשון וארני יומן קאי שהזכירו
 שיעור הנכר מדע דהא קמי חס
 נבחימא נגמלא כמה שיעור חזי
 פרט שמי ביני מסר קימעא דכרי ר'
 יהודה ש"מ דקאי בשעתיה דר' שמשון
 ר' אל ממחר חילת הוא וחזיוו
 אהובל אבילה גסה
 בדי"ב טעור. דלכ נבד על
 ר' אל טענה. ש"ה וז' עניו
 ה' סמך על טעמו רבנות
 ו' י' יאכל פרט למויק.
 ו' י' י' סוף. אפילו כשניג
 שיעור משום חסד אלף קין
 כ"ה מוק (שפסחים כ"ג)
 חסד עק אולכין לו משקין
 ח' חסמיה ח"ה נטה חסן
 ש"ה חס"י חס"י חס"י חס"י

מוסף רש"י

ה' ג' שלע ברק ירק. מקה
 ה' ג' מן הירק. ל"ה ל"ח
 ז' ש' כיון מעינין מאלף
 ז' נ' מעטוף לככותבת.
 ז' ו' ע"כ דלף קיש. כיון נדלה
 ז' ר' כל מחמר חילת הוא וחזיוו
 ז' ח' האובל אבילה גסה
 ז' ט' בדי"ב טעור. דלכ נבד על
 ז' י' אל טענה. ש"ה וז' עניו
 ז' י' סמך על טעמו רבנות
 ז' י' י' יאכל פרט למויק.
 ז' י' י' סוף. אפילו כשניג
 ז' י' שיעור משום חסד אלף קין
 ז' י' כ"ה מוק (שפסחים כ"ג)
 ז' י' חסד עק אולכין לו משקין
 ז' י' ח' חסמיה ח"ה נטה חסן
 ז' י' ש"ה חס"י חס"י חס"י חס"י

רבינו חננאל

ה' א' יסקא כי איתחיל בעוג
 ה' ב' כ' ה' הבשן אחשיל. ודלא
 ה' ג' ו' י' ור' מרביתיה. דהוא
 ה' ד' ב' בית הילל לקלא.
 ה' ה' א' קשין מאי שנא אבילה
 ה' ו' ד' עלמא כשיעורא דהא
 ה' ז' א' ושתיה שיעורא
 ה' ח' ד' ו' חסד כולא לובמי
 ה' ט' ו' קשין קויה ליה לרבנן
 ה' י' ד' שתייה דכל חד וחד לא
 ה' י' א' גביה דעתיה אלא כולא
 ה' י' ב' ד"ה ד' ו' ד' ו' ד' ו' ד'
 ה' י' ג' ו' ו' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' י' ד' א' י' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' י' ה' א' י' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' י' ו' א' י' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' י' ז' א' י' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' י' ח' א' י' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' י' ט' א' י' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' י' י' א' י' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי

כי אחשיל בעוג מלך הבשן אחשיל להו
 ליה בית שמאי לחומרא מתקוף לה ר' יורא
 מ"ש אבילה דכל זה ודו בככותבת ומו"ש
 שתיה דכל חד וחד "ברדיה א"ל אביי (ה)
 קים להו לרבנן בככותבת דבהכי מיתבא
 דעתיה בעיז מהכי לא מיתבא בשתיה
 ברדיה מיתבא דעתיה בדחבריה לא מיתבא
 דעתיה מתקוף לה רבי יורא וכל העולם כולו
 בככותבת ועוג מלך הבשן בככותבת א"ל
 אביי קים להו לרבנן דבהכי מיתבא דעתיה
 בעיז מהכי לא מיתבא דעתיה מהו כולי
 עלמא טובא ועוג מלך הבשן פורתא מתקוף
 לה רבי יורא בשר שמן בככותבת ולולי
 גפינן בככותבת א"ל אביי קים להו לרבנן
 דבהכי מיתבא דעתיה בעיז מהכי לא מיתבא
 דעתיה מהו כשר שמן טובא לולי גפינן
 פורתא מתקוף לה רבא כויה בכדי אבילה
 פרס וכותבת בכדי אכילת פרס א"ל אביי קים
 להו לרבנן דבהכי מיתבא דעתיה בטפי
 מהכי לא מיתבא דעתיה מתקוף לה רבא
 בכדי אבילת פרס א"ל רב פפא ז'הנח לטומאת
 גויה דלאו דאורייתא היא וכו' אמר רב פפא הבי
 והכתיב ו' ולא תטמאו בהם וגטמתם כס ו"א
 פפא מבאן שטומאת גויה דאורייתא *מדרבנן
 וקרא אסמכתא בעלמא: כל האוכלין: א"ר
 פפא: אכל אומצא ומילחא מצטרף ואע"ג
 דלאו אבילה היא כיון דאכלי אינשי מצטרפין
 אמר ריש לקיש כ"ר ציור שעל גבי ירק מצטרף
 לככותבת ביוה"כ כשפישט מהו דתימא משה
 הוא קמ"ל כל באכשורי אוכלא אוכלא הוא
 אמר ריש לקיש ה"ה האוכל "אבילה גסה ביוה"כ
 פטור מ"ש: אשר לא תעונה כתיב פרט למויק
 א"ר ירמיה אמר ר"ל יור שאכל תרומה
 אכילה גסה משלם את הקרן ואינו
 משלם את החומש כ"י יאכל ה"ה פרט למויק
 אמר רבי ירמיה אמר רבי יוחנן יור
 שברים

וגרמיה גדולה מכיח כדמוכז ב"ר"ה המלניע (שנה דף 66.) כפרשיקן
 לעיל וכו' היכי אמרין כדמוכז פרק אהרן לו (דף ט'): גבי יס
 אוכל אכילה אחת דלפן בית הגליעה מחזיק יותר משני זמנים ואור"י
 דניח דקיימא לן כ"ר שמשון כהן דכניעה לעמא עוממת אולכין בשמי
 עבודות יצריכו לן קיימא לן קומיה
 אלף או דרבי מדר יוסף ורנא כרבי
 כדמוכז הס דרבי יוסף ורנא כרבי
 מאיר קיימי ואינוהו נמי מודו דכניעה
 לעמא עוממת אולכין כרני שמשון
 דחליה לבית המנוגע וחזי חליה לפסול
 גויה וחזי חזי חליה לעוממת אולכים
 לכו ארני מאיר ור' יהודה קאי אלף
 ארני שמשון וארני יומן קאי שהזכירו
 שיעור הנכר מדע דהא קמי חס
 נבחימא נגמלא כמה שיעור חזי
 פרט שמי ביני מסר קימעא דכרי ר'
 יהודה ש"מ דקאי בשעתיה דר' שמשון
 ר' אל ממחר חילת הוא וחזיוו
 אהובל אבילה גסה
 בדי"ב טעור. דלכ נבד על
 ר' אל טענה. ש"ה וז' עניו
 ה' סמך על טעמו רבנות
 ו' י' יאכל פרט למויק.
 ו' י' י' סוף. אפילו כשניג
 שיעור משום חסד אלף קין
 כ"ה מוק (שפסחים כ"ג)
 חסד עק אולכין לו משקין
 ח' חסמיה ח"ה נטה חסן
 ש"ה חס"י חס"י חס"י חס"י

אומצא ומילחא. אכשורי אוכלא. משקיה הכה למתק את
 האוכל אוכלא הוא: אכילה גסה. שאכל יליי יוס הכפורים על
 השבע שיהיה שבע מעבודה שהפסיק בה וכל מה שאכל מהשכחה
 אכילה גסה הימה ושלף להנאה: פרט למויק. ה"ה שאינו מבטל ממנו
 שום עניו על ידי אכילה זו אלא מיקא ה"ה אכלין וקח וחומש
 וז' שאכל תרומה. כשנגג שמיניו הכמוז משלומי קח וחומש
 פטור חס אכילה על השבע: פרט למויק. את התרומה:
 שברוס

וגרמיה גדולה מכיח כדמוכז ב"ר"ה המלניע (שנה דף 66.) כפרשיקן
 לעיל וכו' היכי אמרין כדמוכז פרק אהרן לו (דף ט'): גבי יס
 אוכל אכילה אחת דלפן בית הגליעה מחזיק יותר משני זמנים ואור"י
 דניח דקיימא לן כ"ר שמשון כהן דכניעה לעמא עוממת אולכין בשמי
 עבודות יצריכו לן קיימא לן קומיה
 אלף או דרבי מדר יוסף ורנא כרבי
 כדמוכז הס דרבי יוסף ורנא כרבי
 מאיר קיימי ואינוהו נמי מודו דכניעה
 לעמא עוממת אולכין כרני שמשון
 דחליה לבית המנוגע וחזי חליה לפסול
 גויה וחזי חזי חליה לעוממת אולכים
 לכו ארני מאיר ור' יהודה קאי אלף
 ארני שמשון וארני יומן קאי שהזכירו
 שיעור הנכר מדע דהא קמי חס
 נבחימא נגמלא כמה שיעור חזי
 פרט שמי ביני מסר קימעא דכרי ר'
 יהודה ש"מ דקאי בשעתיה דר' שמשון
 ר' אל ממחר חילת הוא וחזיוו
 אהובל אבילה גסה
 בדי"ב טעור. דלכ נבד על
 ר' אל טענה. ש"ה וז' עניו
 ה' סמך על טעמו רבנות
 ו' י' יאכל פרט למויק.
 ו' י' י' סוף. אפילו כשניג
 שיעור משום חסד אלף קין
 כ"ה מוק (שפסחים כ"ג)
 חסד עק אולכין לו משקין
 ח' חסמיה ח"ה נטה חסן
 ש"ה חס"י חס"י חס"י חס"י

ה' א' י' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ב' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ג' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ד' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ה' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ו' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ז' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ח' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ט' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' י' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי

ה' א' י' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ב' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ג' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ד' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ה' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ו' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ז' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ח' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ט' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' י' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי

ה' א' י' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ב' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ג' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ד' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ה' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ו' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ז' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ח' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ט' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' י' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי

ה' א' י' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ב' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ג' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ד' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ה' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ו' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ז' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ח' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' ט' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי
 ה' א' י' א' י' א' ו' אבילה ככותבת כולי

 Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones